

Csuka

Leírás

Lapos fejű őshonos ragadozóhal, ami szinte valamennyi édesvizünkben megtalálható a hegyvidéki patakok kivételével. Teste hosszúkas és erőteljes, a pikkelyek aprók, melyek átterjednek a fejre és a farok úszóra is. Színét meghatározza környezete és vizenként nagyobb eltérések is lehetnek. Hasa fehéres, úszói is tarkák. A leggyakoribb kinézet a sárgászöld, halványan csíkozott test. Feje lapos, orra a kacsza csőrére emlékeztet. Szája hosszúkas amiben túléles fogak helyezkednek el. Falánk ragadozó, áldozatára gyorsan, lesből, takarásból támad, és ritkán hibázik. Ha mégis elvétí a támadást az első mozdulatra, akkor nem üldözi áldozatát. Szájából, kissé hátra, befelé hajló fogai közül nincs menekvés. Nagyobb példányai esetlegesen, ritkán fürdőzőket is megharaphatnak, sekélyebb vizekben.

Testhossz és tömeg

Gyors növekedésű hal, egyéves korában eléri a 100 grammos súlyt és kedvező körülmények között 2 nyaras korában az 1 kg-ot. A felmelegedett vizekben nyáron bőséges táplálékhoz jut, az apróhalakat szívesen fogyasztja kedvére.

Növekedése ilyenkor gyors, 5 nyaras korára elérheti az 5 - 8 kg méretet is.

Szaporodás

Ívása február-március körülre esik. Ragadós ikráit a part menti növényzetre rakja, ezekből akár 200 000 darabot is képesek produkálni. Az embrionális fejlődés 12-14 napig tart, a kikelt 6-7 mm hosszúságú lárvák már 2-3 nap múlva planktonikus szervezetekkel táplálkoznak. A 2-3 hetes, 20-35 mm testhosszúságú ivadékok ragadozó életmódra térnek át és lárvákat fogyasztanak. Ivarérettségét 2-3 éves korban éri el.

Horgászati szabályozás

Őshonos, fogható halfajunk!

Fogási tilalmi idő az ívás ideje, **február 1. - március 31.-ig.**

Kifogható legkisebb mérete **40 cm.**

Napi fogható darabszám: **3db!**

Táplálkozás

A nála kisebb halakat úgy forgatja, hogy az fejfelé csússzon a szájába. A víz tükre alatt leleselkedik áldozataira, akár a fajtestvérei is lehetnek. Megeszi az apró vízi szárnyast, a békát, a pockot, de a fő tápláléka az apróhal. Étvágya ősszel a legnagyobb és falánksága csak iverék idején mérséklődik meg nyáron egy hónapig szünetel a fogváltás idején.

Egyes számítások szerint egy 8 éves csuka összesen 1400 darab halat eszik meg az életében. A nőstény példányok jóval nagyobbra nőnek (35 kg - 150 cm-ig) mint a hímek (10 kg - 100 cm-ig).

Csukahorgászat

A csuka nappali ragadozó. A hidegebb napokon a csukakapások a nap déli óráira tehető. A nyári hónapokban viszont egészen más a helyzet, itt ugyanis a kifogott csukák zömmel a hajnali, reggeli és a késő délutáni órákban kerülnek horogra. De nem lehet pontos időpontot meghatározni, mivel nem lehet tudni, hogy épp a közelben lapuló csuka mikor éhez meg. Horgászatánál drótelőkét kell alkalmazni, mert a fogai átmetszik a műanyagzsinórt, a zsákmányejtés esetén a horog szájfeszítő segítségével távolítható el, mert a harapása veszélyes. Nyáron kedveli az álló, illetve lassan folydogáló holtágakat és csak a kora reggeli vagy késő esti órákban táplálkozik. Folyóvizeken kedveli a növényvel sűrűn benőtt part menti részeket, ahol nincs, ott szívesen beáll a meder egyenetlenségeibe, vagy közvetlenül part mellé.

Borús esős időben egész nap kapásra bírható és kedvezően hat egy kis szél is. Erős szélben és a esőben a csuka visszahúzódik rejtekhelyére. Napsütéses időben, főleg nyáron csak a kora reggeli és a késő esti órákban táplálkozik. Áradás előtt fokozódik az étvágya és az ár levonulása után visszahúzódik mélyebbre. Ilyenkor csak pergetve érdemes rá horgászni. Fárasztása rendkívül élmény pergetés közben. Az áradás közben a partszélen tartózkodik kishalakra vadászva.

A zsákmányhalat a farkánál kapja el, majd megforgatja a szájában, és fej felől nyeli el. Gyomornedve olyan erős, hogy a lenyelt acélhorgot is képes megemészteni. Télen is táplálkozik és sikeresen horgászható a lékből is. Ha jégen horgászunk nem is érdemes délelőtt 10 óránál korábban kimenni.

Mindig olyan területre vessük be horgainkat, ahol csukarablást látunk és bátran dobjunk a vízínövényzet közvetlen közelébe mert ott van a legnagyobb esély a kapásra. Nagyot ránt a boton kapásnál úszón. A csalihalat mindig a derekán kapja el az úszót lerántja majd lassú oldal irányba indul. Ezek nagyon izgalmas percek, de pár másodpercet várjunk a bevágás előtt ne hamarkodjunk! Akasztás után semmiféleképpen sem szabad erőltetni, csak ha akadó velé veszi az irányt ne húzzuk fel a felszínre mert annak végzetes következményei lehetnek mert a csuka leakadhat. A szájába nem szabad belenyúlni!

Ha megakasztottál egy csukát (élővízen) és az a fárasztás közben leakad, ne aggódj, mert ha ugyan oda visszadobsz, megint ráfog verni a csalidra, ha élőhal, ha műcsali. Ez is azt bizonyítja, hogy a csukáknak vadászterületei vannak, amit őriznek! Tehát ha egy helyen kifogsz, egy példányt ne nagyon számíts a következőre, mert az a terület ahol a csukádat fogtad az az ő vadászterülete volt. Kell, egy kis idő mire visszaáll ugyan arra a helyre egy másik példány. Élő, vadvízen keress új helyet lehetőleg érintetlen területet. Telepített vizeken (állatkertekben) tök mindegy, hogy hova dobsz!

Magyarországon a csuka horgászható a Szávában, Murában, Balatonban, Dunában, Fertőben, Vágban, Kőrösben, Ipolyban, Szamosban, Marosban, Krasznában, Bodrogban, Berettyóban, Bódvában, Latorcában, Oltban, Sajóban, Szernyében, Tiszában, Tisza-tóban, Zagyvában, továbbá a velencei, a kopácsi, a Hódosi és a Szarvasi tavakban.

Gyakorlatilag egész Magyarország területén megtalálható.

Magyar nevek

bugyli, közcsuka, csukesz, mátyáscsuka (Mátyás napján fogott példány), czuka, cziuka, bugylihal (csuka növendék), tigris csíkos útonálló, krokodilképű tigris